

talelsen noget om, at der her var holdt en Dør aaben, selv om det er nok saa meget paa Klem.

Rode: Jeg forstaaer meget vel, at Staten ud fra sine Synspunkter med Hensyn til Konsekvenser og Præcedens kunde ønske at underkaste ogsaa et saadant lille Spørgsmaal som det, jeg har fremdraget, en grundig Undersøgelse. Men paa den anden Side vil ogsaa den højtærede Minister forstaa, at en saadan lille Gruppe af Arbejdere som den, hvis Sag jeg her har talt, meget vanskeligt kan forstaa, at et saa enkelt Spørgsmaal som dette, om de skal kunne opnaa en Statsansættelse, der allerede tidligere er tildelt andre Arbejdere, ligestillede eller maaske endogsaa mindre berettigede end dem, skal kunne nødvendiggøre en Undersøgelse, som vil strække sig over et Par Aar eller i hvert Fald forsinke deres Sags Afgørelse et Par Aar. Jeg tror, den højtærede Finansminister vil forstaa, at Arbejderne har vanskeligt ved at fatte dette, og at det vil give dem et Indtryk af, at Maskineriet maaske gøres vanskeligere, end det i Virkeligheden behøver at være. Jeg skal imidlertid ikke nu trætte den højtærede Finansminister med flere Spørgsmaal vedrørende denne Sag. Jeg haaber, at det maa lykkes at finde en Vej fremad i denne lille Sag, og jeg vil forbeholde mig at ulejlige den højtærede Finansminister mellem anden og tredje Behandling under Udvalgsbehandlingen med dette Spørgsmaal.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) mente ikke, at jeg var berettiget til at udtale det, jeg udtalte før, at Finansministeren her havde søgt at glatte over Sagen. Jo, det er fuldkommen berettiget at udtale det, og jeg kan ikke forstaa, at Finansministeren kan fremsætte en saadan Udtalelse som den, han fremsatte før, at det godt kan undskyldes, at Funktionærerne tager mod Traktement; de Folk, som skal arbejde ude i fri Luft i al Slags Vejre, kan have godt af at faa Middagsmad, Kaffe o. s. v. Jeg synes, det er mærkeligt, at Finansministeren vil fremsætte en saadan Undskyldning, men nu ved altsaa Toldvæsenet, hvordan Finansministeren ser paa denne Sag, og det er rimeligt, at de saa vedbliver at lade sig traktere, naar Vejret er daarligt, faar sig en Whisky, Kaffe, Middagsmad o. s. v. af Firmaer, som er villige dertil. Det er en mærkelig Udtalelse at komme med af den højtærede Minister, og

jeg synes, det er næsten at opmuntre disse Mennesker til at fortsætte ad den Vej, de er begyndte paa. Toldvæsenet har her været interesseret i, at der kom saa lidt frem som muligt, jo mere der kom frem i denne Sag, des større var jo Toldvæsenets Forsømmelighed, og derfor kan man saa godt forstaa, at man ikke har ønsket at faa denne Sag frem og helst helt havde faaet den tiet ihjel. Derfor afviser man Anmelderen, da han kommer og melder, at disse Bedragerier finder Sted, man tager intet Hensyn dertil, nej det skal være skriftlig Klage, maaske endog paa stemplet Papir, for at der kan tages Hensyn til den. Hvad Firmaet selv angaar, siger Chefen straks, at han er sig ingen Skyld bevidst, han vil nægte sig fra det hele, han vil ikke fremlægge sine Bøger, Toldvæsenet maa ikke faa noget at vide, men saa snart han mærker, at det bliver Alvor siger han: Nu vil jeg akkviescere ved enhver som helst Afgørelse, som Toldvæsenet vil diktere mig, og overfor Dommeren maa han erkende, at han ikke er uvidende om, at der er blevet betalt for lidt i Told, det staar i Forhørene, men hvor længe han har været vidende om det, faar man ikke noget at vide om; det havde været saare naturligt at faa oplyst, hvor længe han har vidst, at Besvigelserne har fundet Sted.

Dinesen: Den højtærede Finansminister ytrede i Anledning af Spørgsmaalet om Indgivelse af Klager angaaende de her omhandlede Forhold, at det maatte kunne forlanges, at vedkommende, naar der var Tale om en saa alvorlig Klage, fremsatte den skriftlig. Jeg tror, at det er for streng en Fordring at stille. Naar en Funktionær eller en Arbejder har opdaget, at der begaas Misligheder, og gør Anmeldelse derom til Autoriteterne, maa disse Autoriteter være opmærksomme, de bør høre efter og foranledige en nærmere Undersøgelse. Det kunde ellers føre til, at adskilligt blev skjult, som burde oplyses.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Jeg vil til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der nu gentager, at Toldvæsenet har afvist Klagen, kun sige, at Klagen blev ikke afvist, der blev kun forlangt, at den skulde indgives skriftlig.

Naar saa det ærede Medlem vilde gøre gældende, at Bøden var for ringe, og at der i det hele taget skulde være gaaet,